

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Kansainvälisyystutkimus

Kahden kaupungin nuorisotilojen vertailu

Heli Vuokila

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

Huhtikuu /2012

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Heli Vuokila	Sivumäärä 28 ja 4 liitesivua
Työn nimi Aiheuttaako maahanmuuttajien ja Suomen vähemmistökansojen käynti nuorisotiloilla rasismia ja syrjintää?	
Ohjaava(t) opettaja(t) Maria Kontinen, Regina Pesonen	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja	
Tiivistelmä <p>Tutkimuksen aiheena ovat rasismi, syrjintä ja miten kansainvälisyys näkyy nuorisotiloilla sekä miten nuoret tähän reagoivat. Tutkimuksen suoritusajankohta sijoittui keväälle 2012 Oulaisissa ja Oulussa.</p> <p>Tutkimus suoritettiin haastattelemalla nuorisotilojen tilatyöntekijöitä Oulaisissa ja Oulussa. Nuorisotilat valittiin sattumanvaraisesti.</p> <p>Ennen varsinaisen tutkimuksen analysointia käydään läpi nuorisotyön historiaa Suomessa, nuorisotoimen ja nuorisotilojen syntymistä, maahanmuuton vaiheita sekä miten maahanmuuttajien kotouttamista edistetään. Teoreettisen osuuden lopussa kerrotaan tutkimuskohdekaupunkien perustietoja. Tutkimusmenetelmä selvitetään ennen varsinaista tutkimusanalyysia, jotta tiedetään kuinka luotettavia tulokset ovat. Haastattelutulokset analysoidaan kaavioiden avulla ja tuloksista tehdään johtopäätöksiä siitä, millä tavalla kansainvälisyys kummallakin tilalla näkyy ja miten nuoret tähän reagoivat. Lopussa on avointa pohdintaa opinnäytetyön etenemisestä ja tutkimuksen aloittamisesta.</p> <p>Suomi globalisoituu ja tänne saapuu joka vuosi lisää maahanmuuttajia. On hyvä tietää onko nuorisotiloilla minkälaiset valmiudet tällä hetkellä ottaa vastaan maahanmuuttajanuoria sekä Suomen omia vähemmistökansalaisia.</p>	
Asiasanat Nuorisotilat, nuoriso-ohjaajat, kansainvälisyys, maahanmuuttajat	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Heli Vuokila	Number of Pages 28 and 4 suffixes
Title Does immigrants and Finnish minority citizens visiting youth clubs cause racism and discrimination?	
Supervisor(s) Maria Kontinen, Regina Pesonen	
Subscriber and/or Mentor	
Abstract The subjects of this research are racism, discrimination, and how internationalism is shown in youth clubs and how youth reacts to this. The time and place of research was placed in the spring time of 2012 in Oulainen and Oulu. The research was done by interviewing youth workers in Oulainen and Oulu. Youth clubs in this research were selected randomly. Before the actual research the work goes through the history of youth work in Finland, youth services and youth clubs in the creation, migration steps and how to develop the integration of immigrants. In the end of theoretical part there is the basic information of the cities where the research were done. The research method is explained before the actual analysis in order to know how reliable the results are. The results of the interviews will be researched with charts and they will give us conclusions about the main question. How is internationalism shown in both youth clubs and how the youth react on this. Finally there will be open consideration about how the thesis is done and how research started. Finland is in globalizing world and in every year more immigrants will arrive to Finland. It's good know whether the youth clubs has alert to absorb immigrant youth as well as Finland's own minority citizens.	
Keywords Youth clubs, youth workers, internationalism, immigrants	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
2 NUORISOTYÖN HISTORIA	7
2.1 Nuorisotoimi	7
2.2 Kunnallinen nuorisotyö	7
2.3 Nuorisotilat	8
3 MAAHANMUUTTAJAT SUOMESSA	12
3.1 Maahanmuuton vaiheet	12
3.2 Monikulttuurinen nuorisotyö	14
3.3 Maahanmuuttajien tasavertaisuuden edistäminen	16
3.4 Kohdekaupungit	18
4 TUTKIMUS	20
4.1 Tutkimusmenetelmä	20
4.2 Tulokset	20
5 POHDINTA	25
LÄHTEET	27
LIITTEET	29

1. Johdanto

Ensimmäiset tutkimusaiheeni eivät onnistuneet joko oman kiinnostuksen puutteen takia tai en saanut haastateltavia ja olinkin luopumassa jo toivosta, kunnes lehtorini ehdotti opinnäytetyöpajassa minulle tutkimusta nuorisotilojen kansainvälisyydestä. Aikani mietittyä innostuin aiheesta. Olinhan jo parina keväänä työskennellyt nuorisotilalla, joten omia kokemuksia nuorisotiloilta löytyi ja maahanmuutto ja kansainvälistyminen Suomen nuorisotiloilla kiinnostivat myöskin.

Kun sain innostuksen päälle alkoi opinnäytetyön teko olla helppoa. Haastattelulomakkeiden lähettämisen jälkeen työ alkoi sujumaan nopeasti. Olen käyttänyt tähän opinnäytetyön tekoon noin kolme viikkoa, joista viikko kului haastattelulomakkeiden saantiin postin kautta. Aika on mennyt tiiviisti kirjoja lukiessa ja kirjoittaessa asioita ylös. Omasta mielestäni teksti on helppo lukuista sekä kronologisessa järjestyksessä, jonka ansiosta tekstiä on helppo seurata.

Vaikka tein opinnäytetyön yksin pohdin asioita muiden jo valmistuneiden opiskelijoiden kanssa. Sain uusia ideoita ja apua ja kiinnostus työhön vain kasvoi mitä pitemmälle pääsin. Paljon opin myös työn aikana. Esille tuli uusia asioita ja uskonkin opittujen asioiden auttavan minua tulevaisuudessa töissä nuoriso-ohjaajana.

2. Nuorisotyön Historia

2.1 Nuorisotoimi

Idea kunnallisesta toimielimestä syntyi jo 1900-luvun ensimmäisinä vuosikymmeninä. Paikallisten nuorisotyötoimikuntien alkusanat lausuttiinkin jo vuoden 1942 lopulla, kun maisteri Guy von Weissenberg ehdotti, että nuorisojärjestöt perustaisivat yhteisen toimi- ja edustuselimekseen toimikunnan ruotsalaisen esimerkin mukaisesti. Weissenbergin mukaan kunnat olivat osaltaan vastuussa nuorten kasvatuksesta ja kehityksestä. Tarvittiin tarpeeksi vaikutusvaltainen elin tuomaan esille nuorisotyön tarpeet, jotta kunnat ryhtyisivät toimenpiteisiin. (Nieminen 1995, 241-242)

Vuoden 1943 alussa alettiin perustamaan suomenkielistä nuorisotoimikuntaa. Nuorisotyötoimikuntien ohjesäännöksi tuli kunnan, seurakunnan, kodin, koulun ja vapaiden nuorisojärjestöjen yhteistoimintaelimenä oleminen, joka tuki ja edisti paikallisten nuorten kasvatus-, sivistys- ja huoltotyötä. (Nieminen 1995, 242- 243)

1980-luvulla nuorisotoimesta ja valtion varoilla rahoitetusta palvelujärjestöjen muodoista kehittyi kokonainen nuorisopalvelujärjestelmä. Samoihin aikoihin nuorisotoimi laajensi myös neuvonta- ja informaatiopalvelujaan Helsingissä. Infopisteitä syntyi myös muuallekin maahan Helsingin kannustamana. (Nieminen 1995, 375)

1985 uudistettiin nuorisolaki johon sisällytettiin näkökulma jonka mukaan nuorisotoiminnalla tarkoitettiin nuorten vapaata kansalaistoimintaa, jolla edistettiin nuorten kasvua ja kansalaisvalmiuksia. (Nieminen 1995, 396)

2.2 Kunnallinen nuorisotyö

Vuonna 1965 jo 76% suomalaisista kunnista oli nuorisolautakuntatoimintaa sekä lähes puolella myös erillinen nuorisotyölautakunta. Yli kolmanneksella kunnista oli edes osa-aikaisesti palkattu nuorisotyöhön ohjaajia, mutta yli puolella kunnista ei silloinkään ollut minkäänlaisia kerhohuoneita nuorisotyötä varten. Valtio kuitenkin totesi toimintakertomuksessaan samana vuonna, että kunnallisen nuorisotyön kehittyminen on hidastunut. Tämän kuitenkin katsottiin johtuvan vaikeasta taloudellisesta tilanteesta sekä toiminnan kokonaissuunnitelman puuttumisesta. Lisäksi koulutetusta työvoimasta oli pula. Tähän kuitenkin tuli muutos, kun nuorisolautakuntalaki lisäsi kunnalliselle nuorisotyölle voimavaroja 1970-luvun aikana. (Nieminen 1995, 365-367)

Kunnallisen nuorisotyön kehittyessä aloitettiin nuorisotilojen ja -alueiden suunnitteluharjojen laatiminen. Vuonna 1972 valmistuivat rakennuskortit tiloja ja alueita varten. 1970-luvun lopulla opetusministeriö antoi suosituksen nuorisotilojen suurentamiseen ja 70-luvulla tilat suurentuivatkin kaksinkertaisiksi. Osa nuorista vauhditti tilojen rakentamista mielenosoituksin ja suoralla toiminnalla. Yhden mielenosoituksen päätteeksi nuoriso valloitti Tampereen nuorisotoimiston vuonna 1979. Paljon puhutut ja kiistellyt nuorisotilat avattiin lopulta 1985. (Nieminen 1995, 368)

2.3 Nuorisotilat

Vuonna 1946 Suomen nuorisojärjestöjen edustajisto lähetti valtion nuorisotyölautakunnalle ehdotukset nuorisotaloja koskevaa kilpailua varten. Saman vuoden lopulla Eduskunta antoikin hallitukselle tehtäväksi edistää nuorisotyölle tarpeellisten toimitilojen rakentamista. Vuosi tästä alkoikin opetusministeriön ohjeiden mukainen kilpailu nuoriso- ja kerhotalojen piirustuksista. Kilpailulla pyrittiin hankkimaan nuoriso- ja kerhotalojen suunnitelmia. Nuorison ensisijaisuus talojen käyttäjänä pyrittiin turvaamaan näillä suunnitelmilla. (Nieminen 1995, 223)

Suomen ensimmäisenä avointen ovien kerhona on pidetty nuorisokahvilaa, joka aloitti toimintansa Helsingissä vuonna 1957. Perustamisen syynä olivat nuorisomellakat, jengitappelut sekä kasvava huoli nuorten vapaa-ajanvietosta. Nuorten vapaaseen

oleskeluun perustunut kahvilatoiminta ei kuitenkaan saanut kaikkien nuorisotyöntekijöiden siunausta. Irrallinen nuorisokahvila ei joidenkin mielestä antanut nuorille elämänsisältöä. Vapaamuotoisen oleskelun tilalle tuli olla heidän mukaan aktiivista toimintaa sekä ohjausta. (Nieminen 1995, 326-327)

Kritiikki johtivat nopeasti työn kehittymiseen. Kahvila oli avoinna joka ilta ja sinne saattoi illan aikana kokoontua jopa pari sataa nuorta. Sinne pyrittiin luomaan oma sisäinen kontrolli, joka takasi järjestyksen säilymisen. Toiminnan tarkoituksena oli saavuttaa ne nuoret, jotka eivät kuuluneet mihinkään järjestöön. (Nieminen 1995,327)

Jotta avoin toiminta olisi koettu hyväksi, sen sisältöä alettiin kehittämään ajan mukaiseksi. Aikuisvahvisteisen johdon sijaan pyrittiin antamaan nuorten itsensä järjestää toimintaa ja nuorison oma kulttuuri saapuikin nuorisotaloihin rockmusiikin johdolla. (Nieminen 1995, 368)

Nuorisokahvilatoiminta otettiin nuorten keskuudessa innolla vastaan vaikka ympäri Suomea sitä epäröitiin. Monella kunnalla ei ollut varoja nuorisotalojen rakentamiseen. (Nieminen 1995, 327-328)

Opetusministeriön tähtäimessä oli erillinen nuorisotyön rahoituksen turvaava laki. Lakiluonnoksessa esitettiin, että valtion tuella hankittu nuorisotalo asetettaisiin tasapuolisesti ja oikeudenmukaisesti eri nuoriso- ja kansalaispiirien käyttöön. Lakiluonnos kuitenkin jäi lopulta unohduksiin eikä se koskaan astunut voimaan. (Nieminen 1995, 228-229)

Nuoriso- ja sivistystalojen rakentamiseen saatiin rahoitus valtion järjestämän väkijuomien myynnistä eli nykyisen Alkon tuotoista. Varojen ohjaamista nuorisotilojen rakentamiseen perusteltiin sillä, että näin varat jakaantuisivat oikeudenmukaisesti kaikkien yhteiskuntaluokkien hyväksi. Väkijuomayhtiön voittovaroista esitettiin käytettäväksi 80% nuorisotalojen rakennustoimintaan ja loput 20% varsinaisen nuorisotyön

tukemiseen. Tämä lisäsin kunnallisen nuorisotyön taloudellisia resursseja. (Niemi-
nen 1995, 228)

Avoimen toiminnan sisällöllinen kehittäminen kuitenkin vaati ammattitaitoisempaa
työntekijöitä, vaikka kenttätöissä kaikki eivät uskoneet koulutuksen olevan tarpeelli-
nen. Persoonallisuuden ja työntekijöiden harrastusten ajateltiin olevan tärkeämpiä ja
sen takia 1980-luvulla avoimen toiminnan työntekijöiden koulutustaso olikin edelleen
hyvin matala. (Nieminen 1995, 328)

Nykyään on harvinaisempaa, että nuorisotiloilla järjestetään säännöllisesti jonkinlais-
ta kerhotoimintaa, kuten parikymmentä vuotta sitten. Tiloilla kuitenkin järjestetään
kerhotoimintaa, mutta se näyttäisi olevan enemmänkin alakouluikäisille suunnattua
kuin yläkoululaisille. Tiloilla käyvät kaikenikäiset ja tästä syystä kerhotoiminta, laa-
jemmin sanottuna avointen ovien toiminta, onkin perusteltua erottaa nuorisotilatyöstä.
Avointen ovien toiminnan käsite ei kuvaa nykyistä nuorisotiloilla tehtävää työtä. Pa-
remmin nuorisotilalla tehtyä työtä kuvaisi tilatyön käsite. Käsitteellä tarkoitetaan nuo-
ren elämänhallinnan tukemista. Siinä korostuu myös vuorovaikutuksellisuus sekä yh-
teisökasvatuksellisuus. Tilatyöntekijän työhön on nykyään perinteisesti liittynyt kuun-
teleminen ja läsnäolo. (Hoikkala. Sell 2007, 395)

Lähes jokaisessa nuorisotilassa on seinällä jonkinlainen juliste, jossa listataan tilan
säännöt. Nuorisotilojen säännöt ovat yksi tilatyöntekijöiden kasvatuksellisista työväli-
neistä. Nuorten tulee ymmärtää laaditut rajat ja noudattaa niitä. Tähän nuori tarvitsee
kykyä ottaa toiset huomioon ja asettua toisten asemaan. Vaikka osalle nuorista sään-
töjen noudattaminen voi olla hyvin vaikeaa tai peräti ylivoimaista. Luonnollisesti sään-
töjen rikkomisesta seuraa sanktio, joka voi olla jopa porttikielto joksikin aikaa tilalle.
(Hoikkala. Sell 2007, 396-397)

Nuorisotiloilla voidaan avartaa ennakkoluuloja, esimerkiksi sukupuolisidonnaisia asenteita. Kyseenalaistamalla rooli-odotuksia ja irtautumalla sukupuolten väliseen työnjaon odotuksista nuorista kasvaa avarakatseisia aikuisia. Tiloilla voidaan antaa nuorille mahdollisuus pohtia heidän muita ennakkoluuloja, kuten esimerkiksi erilaisen ihmisten kohtaamisesta. Keskustelu voi olla myös henkilökohtaisempaa tietyn nuoren kohdalla joka voi liittyä hänen koulunkäyntiin, alkoholin käyttöön tai muihin henkilökohtaisiin ongelmiin. Tilatyöntekijän tehtävää kuvataankin haasteelliseksi. On tarpeellista tarjota nuorille mahdollisuus paikkaan, jossa nuoret voivat keskustella turvallisessa ympäristössä aikuisen kanssa. Ohjaajat omalla osaamisellaan auttavatkin nuoria kasvamaan aikuisiksi. (Hoikkala. Sell 2007, 400-401)

Tilatyö on perinteisesti ollut melko luovaa työtä ja sille on tyypillistä toiminnan vapaus. Monesti yksittäisellä nuorisotyöntekijällä on vapaus valita oma työtapansa ja he myös pystyvät vaikuttamaan työnsä sisältöön enemmän kuin esimerkiksi opettajat tai sosiaalityöntekijät. Työntekijän kiinnostuksen kohteet ja omat kyvyt korostuvat työssä toiminnan vapauden vuoksi. Työntekijän liiallinen omistautuneisuus toiminnan ylläpitämiseen saattaa kuitenkin aiheuttaa nuorten ideoiden ja toiveiden jättämisen takalalle. (Hoikkala. Sell 2007, 398-399)

Viimeisten 15-vuoden aikana osa kunnista on muuttanut toimintansa nuorille maksulliseksi. Tämä saattaa johtaa siihen, että vähävaraiset nuoret menettävät mahdollisuuden osallistua valvottuun vapaa-ajan viettoon, mutta toimintojen muuttaminen maksulliseksi on ymmärrettävää talouden kiristymisen myötä. Vaikka maksu olisi kuinka pieni tahansa tulee se karsimaan osan nuorista toiminnan ulkopuolelle väijäämättä. Nuorisotilat ovatkin olleet tähän mennessä kunnilla taloudellisesti tuottamattomia. Tästä syystä paineet tilojen monikäyttöön ovat suuret. Yhteiskäytössä olevissa tiloissa saattaa ilmetä ongelmia, kuten tilaa ei koeta ”omaksi” jolloin tilan kunnosta ei niinkään välitetä. Tämä on haaste sekä työntekijöille, että tilan käyttäjille. Pitää osata ymmärtää myös muiden tilan käyttäjien tarpeet ja autettava omaa ryhmää ymmärtämään muiden näkemykset tilan käytöstä. Kuntien taloudellinen panostus nuorisotyöhön onkin hyvin pieni. 1990-luvun lama leikkasi nuorisotyön resursseja

muiden hallintoalojen lisäksi. Tällöin korostui työntekijöiden kekseliäisyys, jotta tila selviytyisi vähäisellä rahalla. Nuorten palvelut saattavatkin jäädä ilman resursseja jos kunta joutuu valitsemaan kahden vaiheilta mihin rahoitus menee. Tämä saattaa joutua osaksi negatiivisista ennakkoluuloista nuorisoa kohtaan. Heidät koetaan uhkaksi vastuuttoman käyttäytymisensä vuoksi. Yksi selitysmahdollisuus miksi nuorisotyö jää pienelle huomiolle resursseja jaettaessa on ennakkoluulot, jotka ovat voineet syntyä nuorisotilatoiminnan historiasta sekä nuorisotyöhön liittyvistä mielikuvista. Alunperin nuorisotilat ja avoin toiminta perustettiin, jotta kaduilta saataisiin järjestyshäiriöiset nuoret pois valvonnan alle. (Hoikkanen. Sell 2007, 402-405)

3. Maahanmuuttajat Suomessa

3.1 Maahanmuuton vaiheet

Suomeen muutti hyvin paljon ihmisiä erityisesti Ruotsista, Venäjältä, ja Saksasta. 1870-luvulla Helsingin väkiluvusta 12% olikin venäläisiä. Suomalaista kulttuuria onkin ollut kehittämässä hyvin moni maahanmuuttaja. Karl Fazer oli sveitsiläinen, Pauligin, Stockmannin ja Hackmannin perustamat liikkeet ovat saksalaisia alkuperältään. Kansallislaulumme säveltäjä oli saksalainen ja Nikolai Sinebrychoff oli venäläinen. Ilman maahanmuuttoa Suomi ei olisi kehittynyt nykyisen kaltaiseksi. Historian kansainvälisyys kuitenkin peittyy osin sen takia, että monet ulkomaalaisperäiset nimet suomennettiin 1920- ja 30-luvuilla. Parikymmentä vuotta myöhemmin Suomi oli enimmäkseen maastamuuttomaana. Vain 17 000 ulkomaalaista asui Suomessa 1980-luvun lopulla. Muuttoliike vilkastui kun uusi ulkomaalaislaki astui voimaan vuonna 1991. Kymmenessä vuodessa Suomessa asuvien ulkomaalaisten määrä nousi lähes 90 000 henkeen. Vuonna 2011 Suomessa asui jo 183 133 ulkomaiden kansalaista. (Räty 2002, 29-30; Tilastokeskus, 2012)

Suomeen muutetaan monesta syystä. Joka vuosi 2000-3000 ulkomaalaista solmii avioliiton suomalaisen kanssa. Vuonna 1999 suomessa asuikin yli 35 000 suomalaisen kanssa avioliitossa olevaa ulkomaalaista. Myös työn puolesta on suomeen tullut ulkomaalaisia. Lähinnä asiantuntijatehtäviin ja sellaisiin työtehtäviin, joihin ei löydy suomalaisia työn taitajia, kuten kiinalaisen ravintolan kokki. Tulevina vuosina tarvitaan ulkomaalaista työvoimaa paikkaamaan työvoimapulaa. Vuonna 2000 myönnettiin Euroopan ulkopuolelta saapuneille 10 367 työlupaa. Suomeen saapui maahanmuuttajana vuonna 2010 25 636 ihmistä. Sen lisäksi samana vuonna turvapaikan hakijoita oli 4 018, joista oleskeluluvan sai 1603 ja turvapaikan 181 ihmistä. (Räty 2002, 30-31; Tilastokeskus, 2012)

Paluumuuttajana Suomeen tullut lähinnä 1980-luvulla Ruotsista ja Yhdysvalloista. Monet heistä on lähtenyt aikoinaan töihin länteen ja nyt eläkkeelle päästyään haluavat muuttaa takaisin kotimaahansa. Tämän lisäksi 1990-luvulla on Suomeen saapunut inkeriläisiä paluumuuttajia. Inkeriläisten paluumuuttoa kuitenkin säännöstellään ja vuosittain heitä voi Suomeen muuttaa 3000 henkeä. Paluumuuttoa on kuitenkin vähentänyt asuntopula. Pakolaisia Suomeen on muuttanut yleismaailmallisessa mittakaavassa hyvin pieniä määriä. 1970-luvulla Chilestä saapui pakolaisia 150. Vietnamin sodan jälkeen vuonna 1979 maahan saapui 100 vietnamilaista. Vuoteen 1989 saakka turvapaikan hakijoita oli kymmenkunta vuodessa. Seuraavana vuonna hakijoita tulikin yllättäen yli 2700, joista suurin osa oli somalialaisia. Vuoteen 2010 mennessä Suomeen pakolaisena saapuneita ihmisiä oli 37 587 henkeä. Suurimpia ulkomaalaisryhmiä Suomessa on venäläiset, virolaiset, ruotsalaiset sekä somalialaiset. Ulkomaalaiset eivät ole jakautuneet maantieteellisesti tasaisesti Suomessa. Eniten heitä asuu Helsingissä ja pääkaupunkiseudulla. Vuonna 2009 Helsingissä asui ulkomaan kansalaisia 41 735.

(Räty 2002, 32-35; Helsingin kaupungin tietokeskus, 2010; Tilastokeskus, 2012)

3.2 Monikulttuurinen nuorisotyö

Monikulttuurisen nuorisotyön ajatellaan alkaneen 1990-luvun alussa kasvaneen maahanmuuton myötä. Tämä kuitenkin voidaan laskea harhaluuloksi, sillä suomessa on omia vähemmistökansojakin. Suomen perinteisiä vähemmistö kansoja ovat saamelaiset, suomenruotsalaiset, romanit, venäläiset, tataarit sekä juutalaiset. Suomen ainoaan alkuperäiskansaan, saamelaisiin, kuuluvia henkilöitä asuu Suomessa alle 6000 henkeä. Pienelle ryhmälle onkin tärkeää turvata oman kielen ja kulttuurin säilyvyys. Suomenruotsalaisia on tällä hetkellä alle 300 000 henkeä. Osa suomenruotsalaisista kokee, että suomenruotsalaisuus on aiheuttanut enemmän ongelmia heille kuin ihonväri. Romanit ovat sekä suomalaisia että Romanian romaneja ja heitä asuu arviolta noin 10 000 Suomen puolella. Lisäksi Ruotsin puolella suomalaisia romaneja asuu noin 3000 henkeä. Romanit kokevatkin syrjintää jokapäiväisissä käytännön tilanteissa, kuten työelämässä. Suomen itsenäistymisen jälkeen maassa asumista jatkaneiden venäjänkielisten määrä oli noin 6000 henkeä. Nykyään venäjänkielisiä Suomessa vakinaisesti asuvia on 29 585. Juutalaisia Suomessa asuu noin 1400 ja tataareja alle 900. Juutalaiseksi lasketaan jos henkilö on rekisteröitynyt Helsingin tai Turun juutalaisen seurakunnan rekisteriin. Tataarit on uskonnoiltaan muslimeja ja he puhuvat äidinkielenään tataarinkieltä. Tataareja on tällä hetkellä Suomessa jo viidettä sukupolvea. (Cantell 2000. 56-62; Tilastokeskus, 2012)

Monikulttuurinen nuorisotyö ei tarkoita ainoastaan työskentelyä maahanmuuttaja nuorten kanssa, jotka ovat asuneet Suomessa vasta vähän aikaa ja heidän suomenkielensä on heikkoa. Työhön kuuluu tukea myös Suomessa syntyneitä vähemmistökansalaisia ja jo pitemmän aikaa Suomessa asuneita maahanmuuttaja nuoria. Suomalaisessa nuorisotyössä monikulttuurinen työ on ollut usein lyhytkestoista ja projektinomaista eikä työn jatkuvuus ole taattu sillä sitä aletaan tekemään vasta kun nuorisotiloilla alkaakin käymään enemmän maahanmuuttajanuoria. (Hoikkala. Sell 2007, 115)

Uudessa nuorisolaissa, joka tuli voimaan vuonna 2006, otetaan entistä enemmän huomioon monikulttuurisuus. Suomalaiselle monikulttuuriselle nuorisotyölle ominaista on yleensä se, että ohjaajat ovat itse harvoin maahanmuuttotataustaisia ja että itse

työn sisältö on harvoin maahanmuuttajien määrittelemää. Kun työssä ei näy maahanmuuttajien kädenjälki käy yleensä niin, että kentälläkin tapahtuva työ on yleensä suomalaisten hallinnoimaa. (Hoikkala. Sell 2007, 115-116)

Monikulttuurinen työ perustuu vastavuoroisuuteen ja vuorovaikutukseen, ennakkoluulojen hajottamiseen ja sosiaaliseen kasvuun, jossa jokaiselle taataan tasa-arvoiset oltavat yhteiskunnallisesti. (Cantell 2000, 103)

Monikulttuurisen nuorisotyön tehtäviä ovat:

Roolimallina olo

Ohjaaja toimii nuorten roolimallina ja välittää tietynlaisia arvoja ja malleja. Samanaikaisesti yhteiskunnan perusarvot tulevat esiin ryhmän toiminnassa.

Osallistumisen edellyttäminen

Nuorisotoiminnan keskeinen tavoite on saada nuoret osallistumaan enemmän ja edistää nuorten osallisuutta.

Ongelmanratkaisutaitojen kertyminen

Nuorisotoiminta tarjoaa ongelmien kohtaamiseen paikan. Ongelmien kohdatessa opitaan myös niiden ratkaisemisen taitoja. Arvot ja käytännöt, joita yhteiskunnassa noudatetaan opitaan samoissa tilanteissa.

Tietoisuuden herättäminen

Tasa-arvoisuuden ja suvaitsevaisuuden olemassaolon ja puutteiden tunnistaminen yhteiskunnassa ja omassa lähipiirissä herättävät nuoren tarkastelemaan kuinka sukupuoli, ikä, koulutus ja muu tausta vaikuttavat ihmisten kohteluun. Syrjinnän ja huonon kohtelun huomaaminen aloittavat kehityskulun, jossa nuorten toivotaan vastustavan näitä.

Kriittinen vaikuttaminen

Nuorisotoiminta voidaan käsittää kasvatuksellisena toimintana, jolloin sillä on vahva yhteisön normeihin ja järjestykseen sopeuttava vaikutus. Sillä on olemassa valmius, jossa vahvistetaan nuorten kykyä nähdä asiat kriittisesti.

(Cantell 2000, 101-102)

Enää ei pyritä sulauttamaan ja yhdenmukaistamaan vähemmistöjä vaan tarkoituksena on kotouttaa, josta ilmenee halu estää vähemmistöjen eristäytyminen. Siinä korostetaan eri väestöryhmien yhteistoiminnallista työtä. (Cantell 2000,99)

3.3 Maahanmuuttajien tasavertaisuuden edistäminen

Uusien maahanmuuttoryhmien avulla voidaan saada virikkeitä talouden ja yhteiskunnan kehitykselle. Suomalaisen maahanmuuttopolitiikan perusajatuksena onkin, että maahanmuuttajat saadaan integroitua eli kotoutettua suomalaiseen yhteiskuntaan ja työelämään. Nopea ja joustava kotouttaminen asetettiin perustavoitteeksi maahanmuuttopolitiikassa jo vuonna 1997. Kotouttamisohjelma määräytyy kotouttamislain sekä hallituksen maahanmuutto- ja pakolaispoliittisen ohjelman mukaisesti. Ohjelman tavoitteena on saada maahanmuuttajille perustiedot suomalaisesta yhteiskunnasta toiminnasta. Perusoikeudet, velvollisuudet sekä työelämän perusteet. Suomen tai ruotsin kielen oppiminen mahdollisimman nopeasti muuton jälkeen työllistymisen tai opiskelujen vuoksi. Myös koulutusta järjestetään luku- ja kirjoitustaidottomille. Maahanmuuttajat ovat tasavertaisia taloudellisessa, sosiaalisessa sekä poliittisessä elämässä muiden suomalaisten kanssa. Maahanmuuttajien kotoutumiseen vaikuttavat paljolti ne toimenpiteet, mitä vastaanottava yhteiskunta on valmis tekemään tukeakseen maahanmuuttajia. (Cantell 2000, 52- 53; Jasinskaja-Lahti. Liebkind. Vesala 2002, 20)

Kotouttamislaki velvoittaa kuntia laatimaan omat kotouttamisohjelmansa yhdessä työvoimaviranomaisten ja muiden viranomaisten kanssa. Ohjelmassa lueteltua toimenpiteistä kootaan jokaiselle maahanmuuttajalle yksilöllinen ja perhekohtainen

suunnitelma kotoutumiseen. Suunnitelmat sisältävät yleensä kielten opiskelua, koulutusta sekä työharjoittelua. Erilaisten inhimillisten ja materiaalistien resurssien puute sekä eri muodoissa esiintyvän tahallisen tai tahattoman syrjinnän aiheuttamat ongelmat estävät maahanmuuttajaa ottamasta täysipainoisesti osaa yhteiskuntaan ja heikentävät myös heidän psyykkistä sopeutumistaan. (Jasinskaja-Lahti. Liebkind. Vesala 2002, 21-22)

Vakava ongelma Suomen maahanmuuttajien kotoutumisessa on syrjäytyminen. Pitkäaikainen työttömyys ja pienten lasten äitien tilanne ovat suurimmat huolenaiheet. Työttömyyden seurauksia saattavat olla sekä sosiaalinen että psyykinen syrjäytyminen; eristäytyminen yhteiskunnasta, taloudelliset ja toimeettomuus. Samanlaiset ongelmat ovat myös pienten lasten äideillä. Heillä ei ole mahdollisuuksia selvittää, minäkalaisia vaihtoehtoja heille olisi tarjolla työ- ja koulumaailmassa. (Jasinskaja-Lahti. Liebkind. Vesala 2002, 36)

Syrjinnän vastainen laki on kehittynyt pisimmälle Isossa-Britanniassa, jossa nykyinen laki on ollut voimassa jo vuodesta 1977. Suomi on sitoutunut toteuttamaan ja noudattamaan syrjimättömyyden ja tasavertaisuuden periaatteita, jotka ovat myös sisällytetyt vuonna 1999 voimaan astuneeseen uuteen perustuslakiin. Se koskee kaikkia Suomessa asuvia henkilöitä kansalaisuudesta riippumatta. Perustuslain mukaan ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä, eikä ketään saa ilman hyväksyttävää syytä asettaa eri arvoiseen asemaan. Euroopan unionissakin ollaan syrjintään kiinnittämässä enemmän huomiota. Syrjimättömyyteen liittyviä määräyksiä ollaan vahvistettu sopimuksilla. Perustamissopimukseen lisättiin lauseke, jossa mainitaan sukupuoli, ikä, rotu, etninen alkuperä, uskonto tai vakaumus, vammaisuus, ikä ja sukupuolinen suuntautuminen. Euroopan Unioni hyväksyi vuonna 2000 ensimmäisen direktiivin, joka kielsi rotuun tai etniseen alkuperään liittyvän syrjinnän. (Jasinskaja-Lahti. Liebkind. Vesala 2002, 19, Forsander. Ekholm. Hautaniemi, 2001 176-178)

3.4 Kohdekaupungit

Oulainen

Oulainen on vireä pieni kaupunki, jonka halki virtaa Pyhäjoki. Se perustettiin jo vuonna 1865. Oulaisissa asukkaita oli vuoden 2007 mittauksen mukaan 7998 henkeä. Opiskelijoita näistä on noin 900, sillä Oulaisissa on toisen asteen opintomahdollisuuksia, että Oulun seudun ammattikorkeakoulun terveystieteiden alueyksikkö. Oulaisten kaupungin nuorisopalveluiden tarkoituksena on edistää oulaistelaisten nuorten hyvinvointia ja antaa heille mahdollisuuksia ja tukea oman elämänhallinnan löytämiseen, säilyttämiseen ja palauttamiseen. (Oulaisten kaupunki, 2011; Ylivieskan seutukunta yhdistys Ry, 2009))

Kesäajaksi Oulaisten kaupunki ja Oulaisten seurakunta järjestävät myös muiden järjestöjen tavoin leirejä lapsille ja nuorille. Oulaisten 4H- järjestö organisoii kesä- ja heinäkuun aikana myös kansainvälisen työleirin, johon osallistuu nuoria ympäri maailmaa oman paikkakunnan nuorten lisäksi. Oulaisissa sijaitsee yksi nuorisotila, joka on 13-17-vuotiaille nuorille ja se sijaitsee kaupunginkirjaston vieressä. (Oulaisten kaupunki, 2011)

Ylivieskan seutukunnassa aloitettiin vuonna 2011 kaksivuotinen hanke, jonka tavoitteena on laatia yhteinen kotouttamisohjelma sekä käynnistää maahanmuuttajasiamiestoiminta alueelle. (Ylivieskan seutukunta yhdistys Ry, 2011)

Oulu

Oulun kaupunki perustettiin Kaarle IX:n toimesta jo vuonna 1605. Se sijaitsee Pohjanlahden rannalla Oulujoen vieressä. Oulussa asui vuoden 2011 mittauksen mukaan 141 671 asukasta, joista 2, 5% on ulkomaalaisia eli 3501 henkeä.

Nuorisoasiainkeskus tuottaa erilaisia nuorisopalveluita Oulun kaupungin alueella. Oulussa on eri puolilla kaupunkia nuorisotiloja, jotka ovat suunnattu 7-17- vuotiaille ja

niissä järjestetään ohjattua toimintaa. Nuorisotyöntekijät tekevät yhteistyötä sekä koulujen että muiden yhteistyökumppaneiden kanssa. Nuorisojärjestöt ja nuorten toimintaryhmät voivat käyttää nuorisotiloja maksutta. Lisäksi löytyy bänditiloja ja kaksi leirikeskusta. Nuorisoasiainkeskus tarjoaa kansainvälisiä mahdollisuuksia, tapahtumia ja tekemistä vapaa-ajalle. Palveluita tarjotaan maahanmuuttajanuorille sekä erityistä tukea tarvitseville. Lisäksi tarjotaan koululaisten aamu- ja iltapäivätoimintaa sekä koulujen loma-aikana järjestetään leiri- ja kurssitoimintaa. Työpajat tarjoavat harjoittelu- ja työpaikkoja työttömille 17-24- vuotiaille oululaisille nuorille. Pajoilla tutustutaan muun muassa autoalaan, toimistotyöhön, taiteeseen ja mediaan.

Oulu ylläpitää kansainvälisiä suhteitaan. Kansainvälisen toiminnan tarkoituksena on kehittää kaupunkia, jossa kansainvälisyys ja monikulttuurisuus tunnustetaan voimavarana. Kaupunki kansainvälistyy eri kulttuureja edustavien asukkaiden avulla ja tarkoituksena onkin tarjota hyvät olosuhteet ja palvelut kaikille asukkaille ja vieraille kansallisuudesta riippumatta. Oulussa suurimpia ryhmiä ulkomaalaisia ovat: venäläiset, irakilaiset, kiinalaiset sekä ruotsalaiset. (Oulun kaupunki, 2012)

Oulun kaupunki pyrkii kotouttamisohjelmansa avulla tuomaan esille suvaitsevaisuutta lisääviä ja syrjintää ehkäiseviä toimia. Suvaitsevaisuus, yhteisöllisyys sekä luovuus ja rohkeus tuodaan esille ohjelman arvoina. (Oulun kaupungin kotouttamisohjelma, 2007)

4. Tutkimus

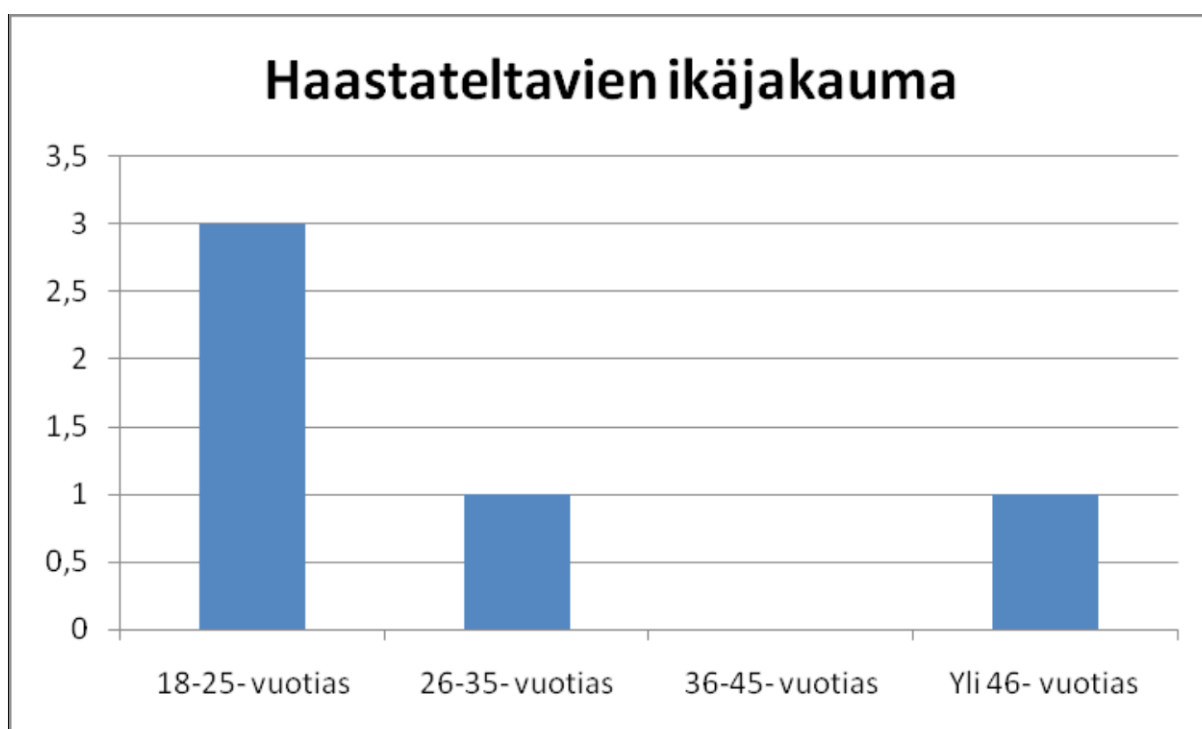
4.1 Tutkimusmenetelmä

Haastattelulomake rakentui pitkän ajan kuluessa ja siihen sisältyi kymmenen monivalintakysymystä sekä osien monivalintakysymysten jälkeen tarkentavia avoimia kysymyksiä, joihin toivottiin haastateltavien vastaavan laaja-alaisesti. Tutkimustuloksia käytettäisiin analysointiin, jossa tulokset tilastoidaan numeraalisin menetelmin ylös.

Haastattelut on tehty erikseen kahdessa kaupungissa ja tuloksia vertailtaisiin toisiinsa, jotta nähtäisiin kaupunkien eriävät tulokset. Haastatteluihin käytettiin aikaa viikko. Haastatteluihin vastasi sattumanvaraisesti valittujen nuorisotilojen tilatyöntekijät ja haastattelut tehtiin nimettömänä, joka takasi anonyymiyden ja mahdollisuuden vastata omien mielipiteiden mukaisesti avoimiin kysymyksiin lomakkeessa. Vastaaminen lomakkeisiin oli työntekijän itse päätettävissä ja vapaaehtoista. Haastattelulomake kokonaisuudessa liitteessä 1.

4.2 Tulokset

Tutkimus tehtiin kahden kaupungin nuorisotilalla. Tilatyöntekijöitä osallistui tutkimukseen viisi kappaletta joista kolme oli naisia ja kaksi miehiä. Ikäjakauma oli yllätys. Kolme haastatelluista oli 18- 25 vuotiaita, yksi 26- 35- vuotias ja viimeinen oli yli 46-vuotias. Oulaisista kyselyyn vastanneita oli kaksi, joista kumpikin naisia. Oulusta tuli vastauksia kolme kappaletta. Vastaajia oli yksi nainen ja kaksi miestä. Tarkemmin ikäjakauma näkyy kaaviossa 1.

Kaavio 1.

Tuloksissa yllätti myöskin se, että vaikka Oulu on hyvin paljon suurempi asukasluvultaan kuin Oulainen ei nuorisotilalla siltikään käy enempää maahanmuuttajia kuin Oulaisissa. Oulaisissa tilalla käy muutamia nuoria, jotka ovat maahanmuuttajaperheestä, mutta ovat itse syntyneet Suomessa. Oulussa kuitenkin tilan yhteydessä on äänitysstudio, jossa vastaajien mukaan käy maahanmuuttajia ja Suomen vähemmistökansalaisia äänittämässä noin 20 henkeä vuodessa, mutta he eivät jää tilalle viettämään muutoin aikaa.

Se kuitenkin ihmetytti, että Oulusta tulleiden vastausten perusteella kaksi ohjaajaa kolmesta oli sitä mieltä, että maahanmuuttajat jotka käyvät nuorisotilalla ovat sekoittuneet ja ystävystyneet muiden kansalaisuuksien kanssa, mutta yksi tilatyöntekijöistä vastasi, että ryhmät ovat tietyn kansalaisuuden perusteella rakentuneet. Oulaisissa ryhmät olivat kansainvälisempiä vähäisen maahanmuuttajamäärän vuoksi. Suomen omia vähemmistökansoja ei Oulaisten tilalla näkynyt. Oulussa ei tilalla ole käynyt pa-

riin vuoteen Suomen vähemmistökansoja, lukuun ottamatta studiolla käyntiä. Oulaisen tilalla eri kulttuuritaustaiset nuoret kävivät viikoittain, kun taas Oulussa nuoria näki harvemmin paikalla. Oulusta tulleista vastauksista ei kunnolla selvinnyt kävivätkö maahanmuuttajanuoret tilalla kerran kuussa vai ei koskaan, sillä tilan työntekijöiden vastauksissa oli eroavaisuuksia.

Kysymys ”koetko, että kansainvälistyminen tuhoaa suomalaista nuorisokulttuuria” aiheutti paljon erilaisia mielipiteitä. Kaikki muut vastaajista, paitsi yksi oululainen mies, olivat vastanneet kysymykseen. Ainoa poikkeavuus vastasi keskikohdan eli jonkin verran. Avoimeen kysymykseen hän oli tarkentanut mielipidettään. Hänen mukaansa suomalainen nuorisokulttuuri muuttuu ajansaatossa ja ottaa vaikutteita trendeistä, musiikista ja muodista. Hän ei kuitenkaan käyttäisi tilanteessa sanaa tuhoutuminen.

”Tuhoutuminen on aika voimakas sana ja ehkä muuttuminen on oikeampi.”

Muut vastanneet olivat samoilla kannoilla. Globalisoituvassa maailmassa kansainvälisyys Suomessa tuo tarvittavaa muutosta ja erilaisten kulttuurien tuntemus on rikkautta sekä kansainvälisyys tuo suvaitsevaisuutta ja vähentää syrjintää ja rasismia. Oulussa tilalla näkyy välillä syrjintää nuorten keskuudessa. Tämä ilmenee siten, että nuori jätetään ryhmän ulkopuolelle yksin, eikä oteta mukaan peleihin. Osa haukkuu toisia homoksi, mutta ohjaajan mielestä vain leikillään.

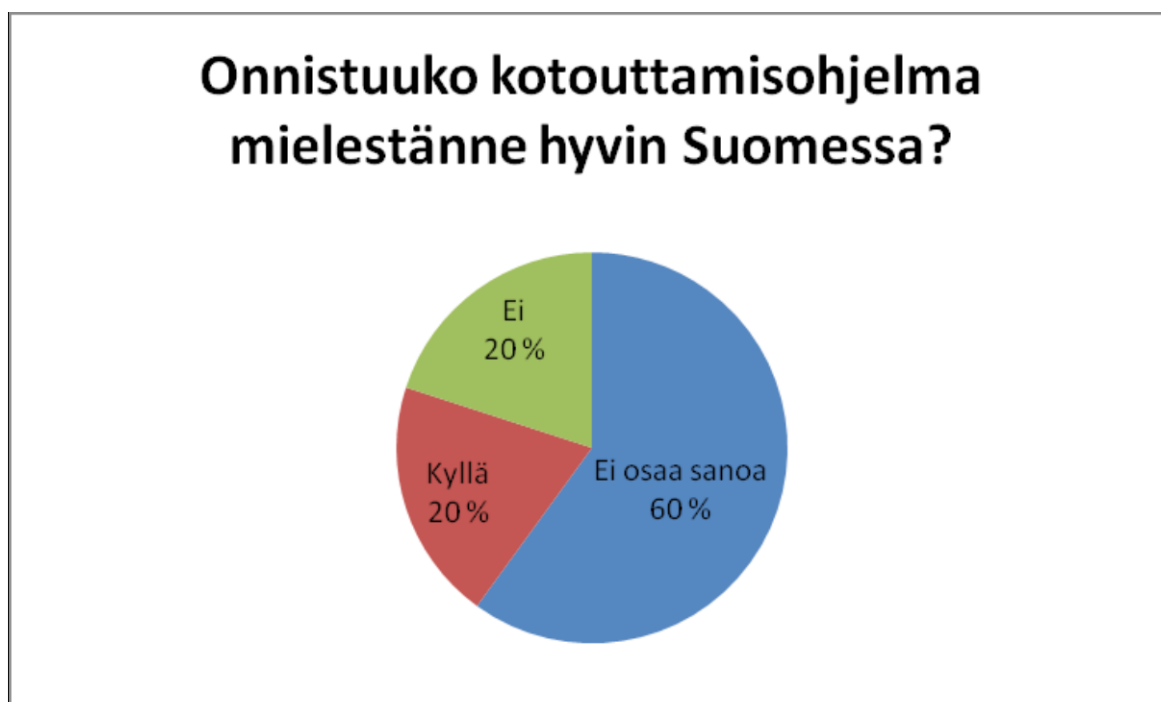
Kaikki vastaajat olivat sitä mieltä, että tiloja ei saa eritellä eri kulttuureille. Se lisää vain rasismia ja luokittelua.

”Jos nuorisotila ei hyväksy kaikkia kulttuureita, niin sehän on rasistinen tila.”

”Meille saa tulla omana itsenään ja viettää turvallisessa ympäristössä aikaa kavereiden kanssa.”

Vaikka kotouttamislaki velvoittaa kuntia laatimaan kotouttamisohjelmat kunnan viranomaisten kanssa kyselyn perusteella ei millään tilalla, Oulaisten eikä Oulun, kotouttamista edistävää ohjelmaa järjestetä. Ei Oulaisissakaan vaikka tilalla käy maahanmuuttajataustaisten perheen nuoria. Oulun tilalla ei kotouttamisohjelmaa tarvinnut järjestää maahanmuuttajanuorten vähäisen kävijämäärän vuoksi.

Viimeinen kysymys keräsi eniten haastateltavilta mielipiteitä. Vaikka kysymyksen vastausvaihtoehdoissa ei ollut Ei osaa sanoa kohtaa tuli tämänlaisia siltikin kolme kappaletta viidestä. Tämä vastausvaihtoehto olisikin ehkä pitänyt lisätä kysymykseen mukaan. Vastausprosentti näkyy kaaviossa 2.

Kaavio 2.

Yksi vastanneista oli sitä mieltä, että kotouttamisohjelma onnistuu hyvin Suomessa. Tähän vastaukseen hän päätyi sen vuoksi, että maahanmuuttajat saavat hänen mu-

kaansa ihan hyvin töitä Suomesta. Ei- vastauksen antanut perusteli vastauksensa näin:

”Maahanmuuttajia ei perehdytetä tarpeeksi Suomalaiseen kulttuuriin. Toisinaan kulttuurierot ovat valitettavan isot. Mielestäni rasismi johtuu nimen omaan perehdyttämisen puutteesta. Suomalaiset pitävät pelottavana kaikkea liian erilaista, pelko usein näyttäytyy vihana.”

Tietämättömyys kotoutusohjelman sisällöstä aiheutti en osaa sanoa - vastaukset. Oulaisissa ei tilatyöntekijöillä ollut minkäänlaista mielikuvaa kotouttamisohjelmasta ja Oulusta tulleessa vastauksessa kerrottiin, että ihan tarkkaa kuvaa ei ole tilanteesta.

”Jos ei ole aiemmin ollut tällaisia asiakkaita, niin ei välttämättä ole edes työkalut tiedossa.”

Tutkimukseni tarkoituksena oli selvittää kahden kaupungin nuorisotilojen eroja kansainvälisyydessä ja sitä millä tavalla tiloilla kansainvälisyys tulee ilmi ja miten nuoret tähän reagoivat. Loppujen lopuksi ei Oulainen paljoakaan eronnut Oulusta nuorisotilojen kansainvälisyydessä. Vaikka Oulussa on paljon enemmän asukkaita ja maahanmuuttajia ei tämä näy ylitsevuotavana kansainvälisyytenä tutkimuskohteena olleella tilalla. Tähän voi tietenkin osaksi vaikuttaa valitun tilan maantieteellinen paikka kaupungissa. Tila sijaitsee noin kuuden kilometrin päässä kaupungista, joten tilalla käyvät vain paikallisen lähiön nuoret. Nuoria ei väheksytty kummallakaan tilalla eikä tiloilla näkynyt paljoakaan syrjintää ja rasismia vähemmistö kansoja ja maahanmuuttajia kohtaan. Oulun tilatyöntekijät kuitenkin olivat tietoisempia syrjinnästä, rasismista ja kotouttamisohjelmasta kuin pienen asukasluvun omaavan Oulaisten tilatyöntekijät. Eroavaisuuksia ei paljon näkynyt sukupuolten välillä, joten niitä ei kannattanut alkaa erottelemaan.

5. Pohdinta

Opinnäytetyön työstäminen oli haastavaa ja välistä myös turhauttavaa. Aihe vaihtui moneen otteeseen ja alunperin tarkoituksena olikin tehdä vertailu Suomen ja Norjan tiloista, mutta vastausten puute kaatoi tämän aiheen ja jouduin etsimään lehtorin avustuksella uuden mielenkiintoisen aiheen.

Tein työn yksin, joten mielipiteiden jakamiseen ja yhteiset ajatukset työn teosta jäivät kertomatta parin puuttuessa. Työnteko pysähtyi yhdessä vaiheessa jopa viikoksi uupumuksen ja ajatuskulun pysähtymisen vuoksi. Lopulta ymmärsin pitää myös vapaa-aikaa opinnäytetyön tekemisestä ja keskittyä muihin viimeisiin koulutehtäviin. Olen oppinut opinnäytetyön aikana paljon uutta sekä omista kyvyistäni tehdä lyhyessä ajassa suuritöisiä tehtäviä että omista työskentelytavoistani. Tiedon määrä tuli yllätyksenä ja toi uusia asioita myös itselleni. Oli kuitenkin mielenkiintoista perehtyä Suomalaiseen nuorisokulttuuriin ja nuorisotoimen ja nuorisotilojen syntyyn ja historiaan.

Työn laajuus aiheutti aluksi pelkoa, mutta loppujenlopuksi tutkimusta olisi voinut vieläkin laajentaa vaikkapa pariin muuhun kaupunkiin. Tämä olikin aluksi mielessä työtä valmistellessa, mutta ajan rajallisuus sekä työn laajuus sai minut valitsemaan vain kaksi kaupunkia tutkimukseen. Teorian valitseminen työhön tuotti aluksi ongelmia, kun oikeanlaisia kirjoja ei löytynyt kirjastosta. Kahden kaupungin kolmessa kirjastossa kävin ennen kuin oikeat kirjat löytyivät ja kun aloin lukemaan niitä, teoria muodostuikin hyvin.

Mielestäni opinnäytetyö onnistui hyvin, mutta haastattelulomake olisi voinut olla hiukan laajempi ja kysymyksiä olisi voinut tarkentaa vieläkin enemmän. Sain kuitenkin kaiken tarpeellisen tiedon mitä työhön tarvitsin ja olen siihen tyytyväinen. Vaikka en ihan omassa aikataulussani pysynytkään, tarkoituksena oli kirjoittaa opinnäytetyö kolmessa viikossa ja nyt työhön kului nelisen viikkoa, saavutin silti tavoitteeni. Olisi ollut kuitenkin mielenkiintoista tietää miten tilatyöntekijät olisivat maahanmuuttajanuoria auttaneet kotoutumaan ja miten Suomen omien vähemmistökansojen, esimerkiksi

romanien, syrjintää olisi vähennetty. Tämänlainen tutkimus voitaisiin tehdä uudelleen esimerkiksi kymmenen vuoden päästä ja katsoa millä tavalla kansainvälisyys on vähentynyt tai lisääntynyt kaupungeissa ja onko tilatyöntekijöillä valmiuksia työskennellä kansainvälistyvillä nuorisotiloilla. Suomi globalisoituu ja meille tulee joka vuosi enemmän maahanmuuttajia, joten olisi tärkeää, että nuorisotyöntekijöillä olisi työkalut työskennellä myös maahanmuuttaja nuorten parissa.

LÄHTEET

Cantell, Matti (Toim.) 2000. Monikulttuurisen nuorisotyön käsikirja. Jyväskylä; Gummerus

Forsander, Annika. Ekholm, Elina. Hautaniemi, Petri 2001. Monietnisuus, yhteiskunta ja työ. Helsinki; Yliopistopaino

Helsingin kaupungin tietokeskus. Viitattu 21.4.2012

http://www.hel2.fi/tietokeskus/julkaisut/pdf/10_06_21_Tilasto_18_Peuranen.pdf

Hoikkala, Tommi. Sell, Anna (Toim.) 2007. Nuorisotyötä on tehtävä- Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki; Hakapaino

Jasinskaja- Lahti, Inga. Liebkind, Karmela. Vesala, Tiina 2002. Rasismi ja syrjintä Suomessa- Maahanmuuttajien kokemuksia. Tampere; Tammer-paino

Nieminen, Juha 1995. Nuorisossa tulevaisuus- suomalaisen nuorisotyön historia. Jyväskylä; Gummerus

Oulaisten kaupunki. Viitattu 27.3.2012 http://www.oulainen.fi/kaupunki_ja_hallinto

Oulaisten kaupunki. Viitattu 27.3.2012 <http://www.oulainen.fi/nuoriso>

Oulun kaupunki. Viitattu 26.3.2012 <http://www.ouka.fi/city/kansainvalisyys.htm>

Oulun kaupunki. Viitattu 26.3.2012 <http://www.ouka.fi/oulu/oulu-tietoa>

Oulun kaupunki. Viitattu 26.3.2012 <http://www.ouka.fi/oulu/nuoret/nuorisotilat>

Oulun kaupungin kotouttamisohjelma. Viitattu 23.4.2012

<http://oulu.ouka.fi/kansainvalisyys/pdf/kotouttamisohjelma.pdf>

Räty, Minna 2002. Maahanmuuttaja asiakkaana. Tampere; Tammer-paino

Tilastokeskus. Viitattu 21.4.2012 http://www.stat.fi/tup/suoluk/suoluk_vaesto.html

Ylivieskan seutukunta. Viitattu 27.3.2012

http://www.ysk.fi/alltypes.asp?d_type=5&menu_id=10244

Ylivieskan seutukunta. Viitattu 21.4.2012

http://www.ysk.fi/alltypes.asp?d_type=5&menu_id=17007&menupath=9747,17007

LIITTEET

Liite 1.

Seuraavan kyselyn tarkoituksena on tutkia eri kokoisten kaupunkien kansainvälisyyttä nuorisotilalla ja niiden toiminnassa nuorisotyöntekijän näkökulmasta. Tämä kysely järjestetään kahden kaupungin nuorisotiloilla. Tuloksia tullaan käyttämään Humanistisen ammattikorkeakoulun opinnäytetyössä ”Kansainvälisyyden näkyvyys nuorisotiloilla” joka valmistuu kevään 2012 aikana. Lisätietoa: heli.vuokila@hotmail.com

Pääsääntöisesti ympyröi vastauksesi ja olisitteko niin ystävällinen, että vastaisitte laaja-alaisesti tarkentaviin kysymyksiin.

Sukupuoli	Mies		Nainen	
Ikä	18-25	26-35	36-45	46-

1. Kuinka suuri osa tilalla kävijöistä on maahanmuuttajia?

0-10	10-30	30-50	50-70	80-100%
------	-------	-------	-------	---------

2.Käykö tilalla Suomen vähemmistökansalaisia, kuten suomenruotsalaisia tai romaneja tai jokin muu ryhmä?

3.Viettävätkö tietyt kansalaisuudet aikaa omissa ryhmissään vai sekoittuvatko kansalaisuudet?

Omat ryhmät

Sekoittuneet ryhmät

1

2

3

4

5

4.Onko kansainvälisyydestä seurannut ongelmia tilalla, kuten riitoja ja väkivaltaa?

Vähän

Paljon

1

2

3

4

5

5.Koetko että kansainvälistyminen tuhoaa suomalaista nuorisokulttuuria?

Vähän

Paljon

1

2

3

4

5

Miksi?

6. Kuinka usein eri kulttuurin omaavat käyvät tilalla?

Ei koskaan kerran kuussa

viikoittain

päivittäin

7. Pitäisikö mielestäsi nuorisotilat olla vain tietyille kulttuureille?

Kyllä

E

Miksi?

8. Oletko huomannut tilalla syrjintää nuorten keskuudessa? Rasismia?

Miten tämä ilmenee tilallanne?

9. Järjestättekö Teidän tilalla maahanmuuttajien kotouttamista edistävää toimintaa?

Kyllä

Ei

Minkälaista?

10. Onnistuuko kotouttamisohjelma mielestänne hyvin Suomessa?

Kyllä

Ei

Miksi?

Kiitoksia vastauksista!